

EEN LEVEND HUIS

STAP 1

Vechten om een levend huis

1. **Vechten om een levend huis** is de titel van een boek. Denk even na en probeer te voorspellen waarover het boek zal gaan.

.....

.....

2. Heb je een idee? Dan kun je nu nagaan of je gelijk had. Lees daarvoor de volgende tekst, die we uit het boek hebben overgenomen.

De Stroopwijk is een oude volksbuurt met veel immigranten. Om te spelen is er enkel een oude garage of de straat. Tot het huis van Vies Mientje leeg komt. Umberto, de oprichter van een jeugdclub, gaat bij het gemeentebestuur langs om te vragen of ze het huis mogen gebruiken als clublokaal.

'Ik ben bij de Jeugddienst geweest, voor het spoorweghuis', zei Umberto. 'Ben van een kale reis thuis gekomen. De stad gaat de bedding overkopen van de Spoorwegen, met het huis erbij. Misschien om er tennisvelden aan te leggen. Het huis kunnen ze dan verbouwen tot bar, voor de tennisspelers. Het zijn nog maar plannen, maar toch, we mogen er niet in, het wordt niet meer verhuurd.'

Ik werd meteen driftig. Stel je voor! De schijterds uit de stad komen onze bedding inpalmen en hun dure whisky in het huis van Mientje drinken. En wij mogen in de krappe garage blijven hokken!

'Allemaal onzin!' schreeuwde ik, 'We laten ons niet doen! Wij hebben ook een clubhuis nodig. Meer dan die rijke stinkerds in hun tennispakjes! We gaan het huis kraken, zoals Mientje zegt!'

3. Wat wil de ik-persoon uit dit stukje ondernemen?
4. Waarom wil hij dat?

Umberto wou juist het luik openduwen, toen we beneden stemmen hoorden. Ik zag Osman zijn rug krommen als een kat. Hij spande zijn spieren. Ineens was ik blij dat hij bij ons was.

'Het zijn geen mannenstemmen', zei Umberto rustig. We hoorden een luide bons en gekraak.

'Ze zijn de boel aan 't afbreken!' riep Umberto, en hij stormde de trap af. Wij hem na.

Beneden stonden twee grote jongens, ongeveer zo oud als Osman. Ze hadden de kast omver getrokken.

'Hé! Niks afbreken, stommeriken!' schreeuwde Umberto.

De twee jongens deden een stap achteruit en keken ons brutaal aan. Ik meende een van hen te herkennen, een jongen uit het woonwagenkamp.

'Dit huis is van niemand meer, en die kast is een prul, alleen maar goed om op te stoken, dus hou je grote muil maar!' snauwde hij.

Osman zette een stap naar voren. 'Ik ga die kast weer op haar poten zetten', zei hij. Ik hoorde zijn stem trillen. 'En als jij me wilt tegenhouden, ben je welkom.'

Hij liep op de kast toe en wrikte zijn handen onder de rand in. Toen spande hij zijn spieren, je zag ze opbollen onder zijn T-shirt. Hij gaf een karatekreet en daar ging de kast omhoog. Een dubbeldeurskast, in zijn eentje! Moet jij eens proberen!

De twee jongens weken terug. Ze keken onzeker naar elkaar.

'Het is toch maar een oude kast ...' mompelde de oudste.

'We kunnen ze nog gebruiken', zei Umberto, 'Misschien trekken we hier in met een bende jongeren. Clubhuis, begrijp je?'

'Clubhuis? Waarvoor?'

'Om ons te amuseren.'

'Wij amuseren ons buiten, rond onze woonwagens', zei de jongen bokkig.

'Doe maar', zei Umberto, 'Maar hier zal het ook gezellig worden. We gaan het opknappen. Kom meehelpen, in plaats van de boel af te breken.'

'Meehelpen? Waarom? Als we onze rug draaien, lachen jullie ons uit.'

'Waarom zouden we?' vroeg Umberto.

'Omdat we in woonwagens wonen.'

'En wat dan nog?' vroeg Umberto. Tjonge, wat heeft die een geduld!

'En wat dan nog?' riep de jongen en hij sloeg zijn makker op de schouder. 'Ha ha! Dat is een goeie! "Barakkenvolk", "luizenpummels", dat roept dat klootjesvolk uit de huizen ons na! Wat dan nog, vraagt hij!'

'Ja, wat dan nog?' herhaalde Umberto, 'Jullie wonen in woonwagens en wij in huizen, jullie zijn Belgen en wij gastarbeiders behalve deze jongen (dat was op mij), jullie zijn bleekscheten en wij zijn bruin, jullie geloven in Christus, deze twee Turken geloven in Allah en ik geloof in niemand, ik eet ravioli en jullie gehaktballen en Selim hier sis kebabi, ik heb een flinke snor en jij daar hebt eendendons op je bovenlip, jullie dragen waarschijnlijk een witte onderbroek en ik een gele met paarse bolletjes EN WAT DAN NOG? Daarom heb ik nog geen zin om jullie uit te lachen of uit te schelden verdomme!'

5. Waarom willen deze twee jongens niet meewerken?
6. Waarvan probeert Umberto hen te overtuigen? Hoe pakt hij dat aan?

‘Wanneer kraken we het huis? Morgen? Moeten we dan maskers dragen?’ vroeg Selim.

‘Of een nylonkous over onze kop’, grinnikte Osman. Umberto zei niets.

‘Umberto? Wanneer?’ vroeg ik toen ook.

‘Ik weet niet,’ zuchtte hij, ‘Misschien is het maar een droom. Misschien gooien ze ons er meteen weer uit. Agenten met matrakken, bedoel ik.’

‘De eerste die zijn gezicht laat zien, kraak ik de schedel!’ riep Osman. ‘Of ik breek zijn arm als een luciferstokje! Hop en pats!’ Hij maakte een karatesprong.

Umberto schudde zijn hoofd en krabde achter zijn oren. ‘Het lukt nooit als we geen hulp krijgen van andere grote mensen. Alleen als die ons steunen, zal het stadsbestuur twee keer nadenken voor ze iets tegen ons doen.’

‘Mijn pa is voor Frankenstein nog niet bang’, zei Selim, ‘En mijn buurman kan mensen met te veel kouwe kak wel rauw opvreten. En de moeder van ...’

‘Kalm! Kalm!’ lachte Umberto, ‘We beginnen niet aan een oorlog! Weet je wat? Ik zal links en rechts met mensen praten. Met meneer Ulukan bijvoorbeeld.’

Dat begreep ik van Umberto. Meneer Ulukan heeft veel te zeggen in de wijk. Alle Turken kijken naar hem op, hij heeft een restaurant in de stad. Soms helpt hij mensen uit de nood met geld. Hij is ook langer naar school geweest dan anderen. Selim beweert dat meneer Ulukan de Koran in het Arabisch kan lezen! Dus als die ons steunt, dan knikken veel anderen ook ja. ‘Praten jullie ondertussen met je ouders en met andere kinderen van de club?’ vroeg Umberto ons. We knikten. Ha, het begon op een samenzwering te lijken. De Stroopwijk tegen de rest. Heerlijk.

(Uit Ed Franck, *Vechten om een levend huis*)

7. Wie hebben ze nodig om in hun plan te slagen?
8. Waarom is de steun van meneer Ulukan zo belangrijk?
9. Wie of wat zijn in deze tekst:
 - stinkerds?
 - barakkenvolk?
 - klootjesvolk?
10. Van wie komen deze “complimenten”? Probeer een aantal redenen te vinden waarom ze gebruikt worden.
11. Stroken die redenen overeen met de werkelijkheid? Wat denkt Umberto erover?
12. Wat kan je hieruit besluiten?

Samengevat

.....

.....

Oefening

1. Rollenspelen
 - Je wilt met een groepje vrienden deelnemen aan een dropping. Er is echter een hinderpaal: je ouders zien dat niet zitten. Speel met z'n drieën het gesprek.
 - Je helpt mee aan de plaatselijke 11.11.11-actie en gaat daarvoor huis aan huis om geld in te zamelen. Je hoort al voor de derde keer: "Daar doe ik niet aan mee. Dat helpt allemaal geen zier." Speel met z'n tweeën de discussie die daarop volgt.
 - Heel de klas kreeg strafwerk en alle leerlingen vinden het onterecht en overdreven. Twee van hen stappen naar de directeur om erover te praten. Hoe verloopt het gesprek daar?
 - Je ontdekt dat je moeder in je dagboek heeft zitten lezen. Dit maakt je ontzettend boos. Speel met z'n tweeën het gesprek dat volgt.
2. Ga voor alle gesprekken na
 - Wie klonk het meest overtuigend?
 - Waarom?
 - Welke argumenten werden gebruikt om een standpunt te verdedigen?
 - Op welke toon werd de discussie gevoerd?
 - Vond je die toon gepast?
 - Had jij het anders aangepakt?
 - Zou je op een andere manier meer kunnen bereiken?